

Протокол

№

гр. София, 03.10.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав**, в публично заседание на 03.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **2957** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именното повикване в 11.30 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ П. Ц. Т., редовно призован, не се явява и се представлява с адв. А., преупълномощена от адв. М., с днес представено пълномощно.

ОТВЕТНИКЪТ Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, представлява се от юрк.И., с пълномощно по делото.

СГП, редовно призована, явява се прокурор К..

СТРАНИТЕ (поотделно) - Да се даде ход на делото.

ПРОКУРОРЪТ – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА исковата молба и приложенията.

ДОКЛАДВА отговора на исковата молба, както и определението от 26.04.2023 година.

Адв. А. - Поддържам исковете. Моля да се приложат към делото документите по НАХД № 5503/2021 година на СРС, Наказателно отделение, тъй като адв.М. е установила, че СДВР са изпратили комплекта към съда, който е за тях, а не този който е към съда и оригинала на заповедта е там.

Юрк. И. - Оспорвам исковата претенция. Що се отнася до направеното искане от страна на защитата на ищеца, моля същото да не бъде уважавано, тъй като все пак това е исков процес по ГПК и обезпечаването на доказателствата се дължи на ищеца. Нямам доказателствени искания.

Прокурорът - Не възразявам срещу направените доказателствени искания. Макар, че считам, че оригиналът на заповедта в настоящото производство по ЗОДОВ не е относим и е ирелевантен, доколкото основание за производството е влязло в сила решение за отмяна на тази заповед, така че доколко това решение е налично.

Адв. А.(реплика) – Документите по това дело са само оригинала на заповедта с оглед определения, но решението е влязло в сила.

СЪДЪТ счита, че не е необходимо да се изискат документите, посочени днес от адвоката на ищеца, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането му в този смисъл.
ОБЯВЯВА проекто-доклада за окончателен.

В залата се въведе свидетеля, както следва:

СНЕМА самоличността на явлия се свидетел по представената от него лична карта:

В. З. М., ЕГН: [ЕГН], неосъждана, без дела със страните, майка на ищеца.

Свидетелката - Желая да свидетелствам.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ явлия се свидетел за наказателната отговорност, съгласно чл.290, ал.1 от НК, същият обеща да даде верни показания и да говори истината.

СЪДЪТ върна личната карта на свидетелката.

РАЗПИТ на свидетелката В. З. М.:

Моят син беше задържан на 15.02.2021 г. Малко след 19.30 часа, позвъни П. и каза по телефона: „...Мамо когато съм предал личната карта на полицаите, имам ли право да знам кой ме проверява?“ Служител съм на МВР. Работя в А. на МВР. Казах му: „...Да. Защо, какво се случва?“ Някой му взе телефона и се обади мъж, който каза „...Този(визирайки П.) иска да си покаже служебната карта ли?“. Попитах какво се случва и тогава чух някой, не този който говореше с мен по телефона, а друг мъж който каза, цитирам Ви: „...Не се разправяй повече с тая. М. го това лайно в патрулката.“ Цитатът приключва. Разговорът приключва. Извинявам се, че в момента съм разстроена. Опитвам се да набера П. няколко пъти, три, четири, но той не ми отговори. След някакво време, трудно ми е да кажа колко, да речем 10–15 минути не мога да съм сигурна след колко време, имах позвъняване от телефона на П.. Не се обади П., а се обади мъж, който се представи като полицай В., така се представи и каза, че П. ще бъде отведен в районното за установяване на самоличност. Попитах къде е личната карта на П., той ми каза, че е у него във въпросния полицай В.. Признавам, че дори не попитах в кое районно. Разговорът приключи и аз не знаех детето ми къде се озова. Може би след около два часа между девет и половина и десет, П. се прибра вкъщи уплашен, разстроен и почти неадекватен. Каза, че е

изживял филм на ужасите. Вкаран е с белезници с главата напред. Хванали са го за главата и краката за да го вкарат в патрулката. Той не се е съпротивлявал. Откаран е бил в районното. Попитал е защо се озовава в районното и един от полицаите, били са трима, когато са го вкарали в патрулката е излязъл за малко, върнал се е и е казал на колегите си: „...Шефът разпореди да му пишете всичко“, каквото и да значи. П. каза, че за времето, в което е бил там си е говорил за футбол с един от полицаите, докато други са писали някакви неща без да му обясняват какво пишат. След което са му дали да допише някакви листа. Попитал какво е това и са му казали, че едното е акт, за това, че е буйствал и им е пречил да си свършат работата. П. е отговорил, че такова нещо няма и не се е случило. Отговорът на полия е бил: „...Пиши, че не си съгласен. Макар, че каквото и да пишеш няма никакво значение.“ Не знаех какво е АУАН до този момент, но научих. На другия ден отидох заедно с П. в ОЗ РУ-СДВР за да разберем какво се случва и служител от ОЗ РУ ни попита дали ще обжалваме и задържането. Аз твърдах, че той не е задържан, защото няма такъв документ. Така и не представиха този документ. Месеци след въпросното събитие, виждайки служител на реда докато се разхождахме, той застана мирно. На въпроса ми, защо се случва той твърди, че се страхува да не му се нахвърлят. Към днешна дата не стои мирно, но твърди, че влиза в кафене или магазин просто за да не се наложи да ги вижда. Приятелите му се подиграват, че се страхува от полицаите.

Адв. А. - Нямам въпроси.

Прокурорът - Промяна в поведението му след това като отношение към близки, към роднини, към приятели, към работа, (ако работи) преди и след задържането му, някаква промяна в здравословното му състояние да сте забелязали?

Свидетелката – Не. Такива неща не е споделяла.

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ разпита на свидетеля и го освободи от съдебната зала.

Страните(поотделно) - Нямаме доказателствени искания.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И

ПРИЕМА представените по делото писмени доказателства.

СЪДЪТ, като счете делото за изяснено от фактическа страна,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

Адв. А. - Моля да уважите исковете. Претендирам разноски, съобразно днес представения списък и договор за правна помощ.

Юрк. И. – Моля да отхвърлите исковете. Моля да вземете предвид подадения писмен отговор от СДВР. Считаю, че не бяха доказани по никакъв начин неимуществени вреди на жалбоподателя относно психическия дискомфорт и чувство на страх и несигурност. Моля да имате предвид, че подобни психически състояния се доказват с определените медицински документи, а не със свидетелските показания на майката на жалбоподателя, която е близка на ищеца и естествено е заинтересована страна и показанията ѝ са в защита на нейния син. Моля да имате предвид, че подобни съображения ще изложа в писмени бележки. Претендираме разноски.

Прокурорът – Считам, че действително свидетелските показания следва да бъдат преценявани в светлината на чл.172 от ГПК, но не намирам същите за заинтересовани. Намирам исковата претенция за основателна и доказана и предлагам да я уважите. Съдът обяви, че ще се произнесе с решение в срок. Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.43 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: